

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

SISTEMA PER RETORNAR AL POBLE ESPANYOL.—LA TRANSFUSIÓ DE LA SANCH.

Fiquèuli sanch de Lleo
trayentli la de moltó
que tenia per desgracia...
¿Qui pot fer l' operació?
¿Saben qui? La Democracia!

CONGRÉS CARCATÓLICH.

i en las representacions de l' Africana se veu tan bella munió de bisbes, no sent bisbes sols los que portan mitra al cap, ja que a Zaragoza actualment s' hi troban ademés bisbes de sotana, bisbes de levita, y fins bisbes de jech... No hi faltarian sino bisbes de tocinayre porque n' hi hagués de totes menas.

Oh santa llibertat, que tals reunions consents, benehida sigas!

Perque ara suposinse per un moment, que la llopada clerical se apodera del govern de la nació y talla 'l bacallá á la mida del seu gust; podriam probarho nosaltres, liberals. lliure-pensadors y heretjes, aixó de reunirnos pública y solemnement al sol y únich objecte de malparlar contra 'l poder temporal del Papa, contra 'ls abusos de las personas religiosas, contra 'ls perjudicis que á la civilisació moderna ocasionan las ceguerras del fanatisme. Si tal fessem, no s' hi pensarian gayre en ternos posar los peus á rotllo. Oh y ells, quins uns, per guardarnos contemplacions!

No vol dir aixó que 'ns arrepenhim poch ni molt del sistema liberal, que concedeix amplia llibertat fins á sos mateixos enemichs, fins á aquells que á la seva sombra conspiran per destruhirla.

Aqueixa mateixa llibertat omnimoda, hasta quan l' usan sos més encarnissats contraris, tó la compensació de treure á llum las miserias que 'ls divideixen, d' ensenyar las llagas cancerosas que 'ls corrompen. Aixís dona gust veure com á Zaragoza 'ls integros d' en Nocedal fan lo bót y conspiran y remugan contra la gran majoria del bisbes; y no es menos agradable contemplar com los que portan lo tinglado tractan als integros com apestats, alsan la sessió quan aquests se proposan formular una protesta, y 's valen de tots los medis de que 's valdria qualsevol alcalde de poblet per ofegar la véu dels regidors de la minoria, soliviantats contra 'ls seus abusos.

Veni creator spiritus... y queda sentat que aquí no hi ha més Déu que l' orgull humá.

La unitat de Italia, reconeguda per totes las nacions de Europa, inclús per Espanya, ha tingut impugnadors rabiosos en dignataris de la Iglesia, que son ademés funcionaris del Estat, desde 'l moment que del Estat cobran sou. ¿Qué dirá Italia, amiga d' Espanya, quan senti l' eco destrempat dels crits de «Visca 'l Papa Rey?»

Lo matrimoni civil, lo Jurat, lo sufragi universal, lleys totes de l' Estat han sigut atacadas durament en nom ds la Iglesia. Lo únich que no han atacat los carcatóliche reunits en la capital aragonesa, ha sigut lo pressupost del clero.

La premsa no s' ha lliurat tampoch del seu verí. ¿Qué 'n fa de mal la premsa!... ¿Qué 'n produheix d' estragos aqueixa navaja afilada, afeytadora de clatells llanuts! Y contra la premsa s' han girat, sense considerar qu' ells també cultivan aqueixa planta verinosa, més verinosa sempre en lo seu jardí qu' en lo nostre.

¡Quánta inconseqüencia! Y sobre tot ¡quánta passió!

Ab l' única cosa ab que han cregut posar, com se diu vulgarment, una pica á Flandes, ha sigut ab la qüestió obrera.

Quan pochos numeros atrás parlavam aquí mateix de socialisme católich, no pediam presumir que las ratas de sagristia ensenyessen tant prompte la punta de l' orella.

D. Jaume, lo nostre incomparable D. Jaume, ha sigut l' iniciador del gran pensamen. La qüestió obrera ha passat per sas augustas mans com un de aquells cigarrillos perfumats que constituheixen la seva delicia. ¿Creyan vostés que la qüestió obrera, talcom se presenta avuy, era una de las més complicadas? Donchs s' enganyan de mitj á mitj. D. Jaume l' ha caragolada, se l' ha posada 'ls llabis, l' ha encesa y ab quatre xucladetas no més l' ha apurada. ¡Fumém, fumém!

Lo projecte es deliciós. Tot se reduheix á crear associacions de treballadors y patróns, per tot arréu ahont hi haja patróns y treballadors, y en posarse baix l' amparo y suprema direcció de la Iglesia. Sense aquest amparo ni aquesta direcció se n' han creat fins ara; pero no importa, la intervenció de la Iglesia es de absoluta necessitat. ¿Saben per qué? Prompte ho veurán.

Cada obrer deurá entregar un tant cada senmana: cada amo entregará també un tant semanal equivalent á la meytat de lo que entregui cada obrer: lo govern ausiliar ab una suma equivalent al 6 per cent ab que hajan contribuít tots los socios cada any; las diputacions provincials ab un 2 per cent y 'ls ajuntaments ab un altre dos per cent... ¿Y l' Iglesia?

L' Iglesia no donará ni un centim.

«La Iglesia, mare amorosa de tots sos fills, pren á son cárrech lo patronat y vigilancia de totes las societats, y per tant los prelats, en sas respectivas diócessis, exerciran sobre 'ls comptes que presentin los oficials de las societats fins despres d' aprobats, segons disposi 'l reglament, la inspecció que segons son deber exercean sobre totes las associacions caritativas.»

L' anterior párrafo es textual. Com ho es també la següent advertencia:

«Al efecte podran nombrar delegats (s' entén que 'ls nombarán los bisbes) y las resolucions que aquests tingan á bé dictar en cumpliment de son deber y son dret, serán obehidas per tots y garantidas per la llei.»

«¿Entiendes, Flavio, lo que van diciendo?»

De manera que la Iglesia, sense ausiliar als obrers ni ab una malla, se reserva 'l dret de dirigirlos, de mangoñar los seus interessos, de intervenir en los seus comptes, de nombrar delegats investits de facultats absolutas, y quals mandatos implican obediencia baix la garantia de la llei.

A lo menos en tot aqueix plan hi resplandeix la més admirable de las franquesas. Si algún obrer s' hi deixa caure no será porque avants no li ensenyin la ratera.

Pero, desenganyinse, aquests socialistas de nou encuny no farán prou ni per connas de formatje ab que cassar ratas. Mentras l' Iglesia honri als richs ab sas millers ceremonias y desprecichi als pobres, que no poden costejarse no ja las oracions de luxo y aparato, sino ni la més miserable absoluta, no farà fira ab los desheredats, porque no podrá presentar per seduhirlos la abnegació y l' exemple.

A no ser que vinga un nou Beato Joseph Oriol, dotat de tal virtut, que converteixi en bonas monedas d' or los talls de patata que constituheixen lo principal aliment de las classes treballadoras.

Y vaja, lo qu' es aquests miracles avuy ja no s' usan.

P. K.

EM nosaltres tranquilament lo nostre camí, com de costúm, de vintidós anys ensá, sense ficarnos ab ningú, y cada punt nos trobem que 'ns surten al pas ab l' intent de interrompre la nostra marxa sossegada, periodichs, periodiquets y periodiquillos, guíats quan no per l' esperit d' enveja, per l' afany de lucro, atacantnos sense solta, provocantnos á polémicas que á ningú interessan més que als que buscan en va una notorietat que no tenen, y apelant, quan no poden á altra cosa, fins á la insolencia y á la mentida.

Cent voltas hem dit, que honrats ab lo favor del públich, que no 'ns ha abandonat un sol instant desde que á la llum eixirem, despreciam las burdas maniobras de tant rastres enemichs. Creuriam faltar á nostres favoreixedors descendint á la fanguera desde ahont se 'ns provoca. Ademés, nosaltres, acostumats á batallar ab los enemichs de la llibertat, de la democracia, de la República y de las classes obreras, no podém emplear las nostras armas en fer fugir als gossets inofensius que lladran desde la vora del camí, fins á desganyitarse.

Consti que de aquests gossets ridiculs que per més que 's desganyitan no semblarán may gossos de presa, ningú 'n fa cas, y nosaltres menos que ningú.

Perspectivas conservadoras. A San Sebastián se reparteixen unas targetas que diuen:

«GRAN CASINO DE FUENTERRABIA (Espane) Ouvert tous les jours.»

Al peu hi ha una nota que diu: «Se disfruta (en el casino) de un salón de lectura y correspondencia; salas de juego espaciosas, bien ventiladas y semejantes á las de Mónaco. SEGURIDAD COMPLETA.»

Los conservadors que tals abusos consenten, ja tenen un nou lema per inscriure á la bandera dels principis liberals.

Llibertat de la ruleta.

En lo Congrès carcatólich de Zaragoza l' autor de El liberalismo es pecado, ha tingut més éxit que cap bisbe y que cap arquebisbe. No es extrany, qui més crida més rahó té: qui més disbarats etjega, més entusiasma a la gent fanática.

¿Y qué va dir al cap de vall lo Pare Sardá? Una cosa molt senzilla: va dir que «qui sosté l' error, mereix com criminal, cadena, argolla y mordassa.»

¡Apreta manco!

Pero ara preguntém nosaltres: ¿Qu' es l' error? ¿Qu' es la veritat?

Error, segons lo Pare Sardá, es pensar de diferent manera de lo qu' ell pensa. Ni més ni menos.

«De modo —podia dir— que qui no pensa com jo, mereix mordassa, argolla y cadena.»

Nosaltres serém més humanitaris y dirém que qui pronuncia tals disbarats, mereix que 'l dugan á San Boy.

Aquell gran plan socialista-católich de D. Jaume no ha sigut del gust de la comissió que va examinarlo. Ab l' excusa de que no tenian temps de ferne un estudi detingut. varen donarli carpetasso.

—¿Tabaco socialista?—va dir un de la comissió.—No 'n fumém de aquest tabaco.

—Pero ¿y jo cóm quedo?—clamava D. Jaume tot atribulat.

Los seus companys van compadirlo, acordant enviar lo projecte al govern porque l' estudihi. Y D. Jaume, no trobant cap més sortida, va resignars' hi.

Escoltin, ¿havian vist may una planxa episcopal?

¿Cuidado que l' ha feta grossa! De la esbranzida, ab una mica més li cauhen dos cosas: la mitra y la petaca.

Una noticia:

«Lo calze que va servir en la missa solemne celebrada en lo Pilar de Zaragoza, avants d' obrirse 'l Congrès, es d' or macís y té 999 diamants y una gran esmeralda.»

Davant de una tal mostra de pobreza y austeritat, no hi ha dupte, 'ls obrers se convencerán de que l' Iglesia y sols la Iglesia es l' única que pot resoldre la qüestió social.

¡Misteris!

El Globo comenta la baixa que ha suferit la Bolsa aquests dias, insinuant que sab perfectament lo motiu de l' alarma y afegeix:

—«Pero ¿per qué tenim de dirlo, si lo que no volen que se sapiga en octubre se sabrá en noviembre?»

¡En noviembre! Lo mes més tétich de l' any: un mes que s' inaugura ab la conmemoració dels difunts!... ¡L' estació en que las fullas neuladas se desprenen del arbre!...

¿Qué voldrá dir El Globo? ¿Qué volém dir nosaltres?

Res: qu' es un fet real... y positiu que tots hem de morir, qui més d' hora, qui més tart... qui més jove, qui més vell.

En Martos y en Sagasta l' altre dia van esmorzar plegats.

¿Qué s' hi ha de fer!

Fà poch se tiravan los plats pèl cap. Avuy se tiran lo contingut dels plats al ventre.

Més val aixís.

Fa una pila de dias que las forsas de la guarnició surten diariament á fer exercicis, per fer lo millor paper possible en las maniobras de Calaf.

Aixó 'ns fa l' efecte dels comedians quan ensenjan. Sols que aquí 's tracta del ensaig de un ensaig.

¿Qué será 'l simulacro de Calaf? ¿Será una próba de que 'l nostre exércit serveix com qualsevol altre d' Europa per entrar en campanya?

Llavors los ensaigs sobran.

Com sobran també 'ls treballs que s' efectúan en lo camp de maniobras.

Aixís al menos m' ho deya l' altre dia una persona molt entesa en aquestas materias:

—Desenganyis: si algu 'ns ataqués inopinadament, no tindriam temps per enviar al cos de ingenyers ab quinze dias de antelació porque anés á arreglar los camins.

Y tenia rahó: fins la guerra de per riure hauria de ferse com la guerra de debó, sense ensajar, improvisant.

En Sagasta no acaba may de reunir als ex-ministres fusionistas. Vol y dol. Si 'ls reuneix tem que se li divideixin.

¿Y si no 'ls reuneix? Si no 'ls reuneix tothom creurá que 'ls fusionistas dormen. ¿Que dormin, que dormin!

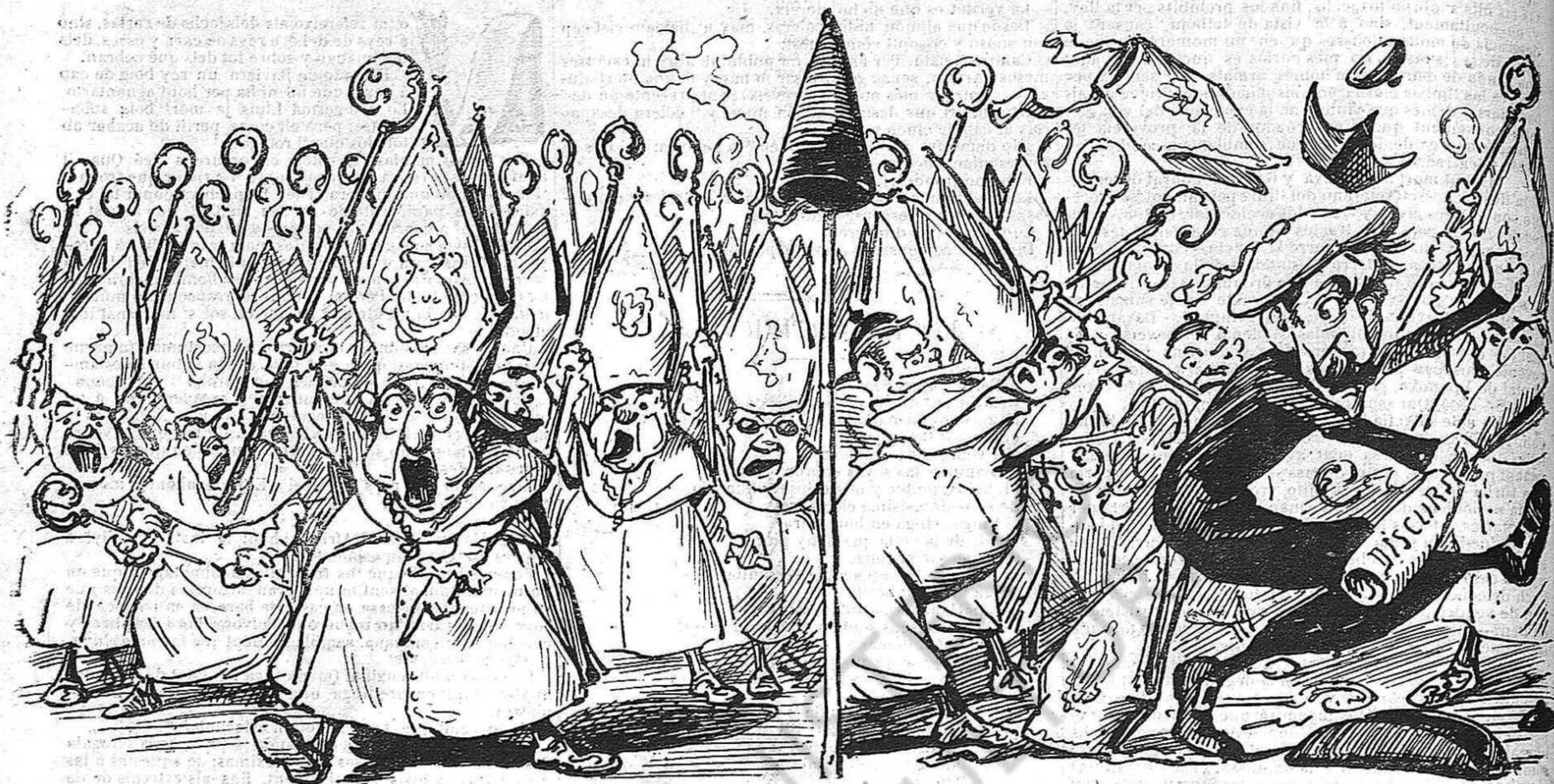
No falta qui fa 'l cap viu.

Los conservadors dirán:

—Mientras vosaltres dormiu nosaltres aném menjant.

CARTAS DE FORA —Me diuben de Suria que sería convenient que 'l bisbe fes una visita á aquella població siquiera per acabar las renyinas y escándols que hi ha á cada moment entre capelláns y capelláns, Lluisos y Lluisos y demás gent llanuda y carrinclona. Al mateix temps podria averiguar qu' es lo que va fer un de aquests últims diumenjes en Joanet maco en lo local de las Hicas de María, que al final de la qüestió va quedar... tot blanc de confits. Si 'l bisbe vol passar una estona divertida que se 'n vaja á Suria.

Ruca el infierno
brame Satán...

Y pluguin pinyas
sobre l' esquena
de 'n Nocedal!

un gran estudi y D. Antón transformat en un Mestre Titas!...

Llegeixo.

«El gobernador de Zamora ha impuesto en pocos días cinco multas al alcalde de Toro.»

¡Cinco multas y al alcalde de Toro precisamente!

Diguemne dos parells y mitj de banderillas.

Vaja: encare hi ha autoritats que serveixen per la lidia.

La República Portuguesa dona compte de un rector de la diócesis de Coimbra, que té la friolera de 22 fills de varias feligresas.

¡Gran patriota!

¡Si tots los portugueses s' hi donguessen tanta brasa, a la volta de uns quants anys no seria Inglaterra qui 's rigués de Portugal!

La situació conservadora, en menos de tres meses, ha devorat tres arcades de Madrid.

Per dimissió del duch de Vista-hermosa, acaba de ser nombrat lo Sr. Rodríguez Sanpedro.

Ara si que podrém dir: —A quien Dios se la dé, San Pedro se la bendiga.

Al Congrés carcatólich de Zaragoza ha sigut substituïda la companeta de la presidencia ab un timbre elèctric que desde la taula presidencial va a la tribuna abont llegeixen sos discursos los oradors.

Quan un orador se desmanda ó 's fa pesat, cop de timbre y en paus.

¡Gran cosa es que la Iglesia comensi a admetre las aplicaciones de la electricitat a las sévas ceremonias!

Jo no desconfio de veure la llum eléctrica sustituhint als ciris y a las llantias.

Lo teléfono aplicat a la confessió.

Lo repléas dels canónjes y beneficiats que cantan desde 'l cor lo gori-gori, per una gran comunitat de tónografos.

Y finalment, l' instalació de una máquina eléctrica ab fils que vajan desde 'l púlpit als banchs, cadiras y reclinatoris ahont s' instalin los devots, com a medi segur d' electricisarlos en los passatjes més culminants dels sermóns que 's tirin trona avall.

En aquestas cosas tot es comensar.

La Juventut liberal, que ab tant entusiasme havia en-

trat al partit fusionista, va fer aquest dia tal reresa, pretenent que ningú 'n feya cas, que fins amenassá ab anarse'n de casa per no tornarhi may més.

Sembla que 'l Sr. Maluquer ha prés pèl séu compte 'l cuydado de calmar a la Juventut.

Pero com desde la cayguda de 'n Sagasta s' han acabat los bobóns, ara tracta de veure si la quitxalleta 's contentará ab un estel y un bon capdell de fil.

En fi, qualsevol cosa per entretenirla.

En Ferrao, per més que ha fet, no ha pogut constituir ministeri a Portugal.

Ni 'ls ferraos ni 'ls desferraos, ja no hi poden res.

Sembla que s' ha encarregat de ferho l' Abreu Souza ó Abreu Lonsa, segons un periódich.

¿De manera que ara entrém de llonzas? ¡Los portugueses se la menjant!

XARADA.

—¿Per qué no vol ta tres-quatre que 't casis ab mí, Total?

—Perque diu que soch promesa

ab lo nebot d' en Pascual,

que 's fill de Tres-quarta-quinta.

Més segons m' han explicat,

lo jove té relacions

ab la Quart-quinta Renau

qu' es una rica pubilla;

y com jo soch pobre, es clar

no 'm vol.

—Tot son prima-dos

que ta tres-quart te en lo cap,

Ja 'm deixaré veure ab ella;

y si ta má intent negarm'

juro com quart Pere que 'm dich

que faré un disbarat gran.

V. ANDRÉS.

ANAGRAMA.

Una tot aná a buscá.

per un combregar la Tot,

y ara tornarla no pot

de tanta com ne gastá.

P. RAMIGOSA.

CONVERSA.

—¿Ahont vas Ramón?

—Ahont vols que vagi: a comprar menjar.

—¿Per qui?

—Home, es fácil de saberho: tots dos ho hem dit.

QUATRE BUIOTS.

GEROGLÍFICH.

SIC

RIF

VI

CREEER

II

NAS DE PUNTA INGLESA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans M. Barceló, A. Bimach y T., Joseph, Pep y C., Antón Lladrigas, J. Bach, Q. Nill, J. S. Vila, María C. Tort, M. Trillas, Manuel de cal Gall, J. Carbonell, Pau de la Barretina, J. M. Feliu, M. Grases, Ramón Bruna, J. Rafecas, Joanet de Gracia, Ganyota y Saldoni Ximus:—Lo que 'ns envian aquesta senmana no ja per casa. Ciudadans Antonet del Corral, Mr. Eugón y C., Cintel Barrera, F. Anglat, J. Casanova V., L. K. Kau, F. Allim, Felipet, O. Nalram, T. T. T., y Uns carregats de cevas:—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remet en.

Ciudadana Aguilera: Lo que 'ns remet, per sa poca novedat no 'ns fa 'l pes.—Marangi: Si, s'nyor, que ho publicarem Aprofitarem alguns cantars.—J. Rull: Va bastant bé, encare que 'l pensamentes un xich gastat.—J. Aragonés Xelma: Es molt fluixet.—M. Figuerola Aldroféu: Gracias per l' envió.—Q. Riera: No 'ns serveix. Ego Sum: ¡Llastima que 'ls dos últims versos del sone', que haurian de ser los millors, no estigan a l' altura dels primers. La poesia es regulara.—E. Sunyé y S. López: Lo que 'ns remet es fluix y ripoós.—Fulano de tal: No va.—Arnau: L' article es difús. En quan ais dibuixos no tenen encare aquell garbo necessari pera ser publicats.—A. Limoner: Gracias: va bé.—P. Riera: Es massa trist y posaria als lectors de mal humor.—S. Fabregas Casanovas: Lo mateix li dihém.—R. Roura: Per l' Almanach té poch interés. Envihi un' altra cosa.—M. Gardó Ferrer: La Crida 'ns agrada més que lo altre.—Sabateret del poble Sech: Son fluixetas.—Pau Sala: No hi trobém lo compte ni en lo de aquesta senmana, ni en lo de l' anterior.—F. Resol: Aceptém los versos.—L. C. Callicó: Idem y gracias.—P. T.: Farém tot lo possible per complaure 'l: compromisos cerrats ja sab que no 'ns agrada contrauré'n.—N. (Rocafort de Queralt): Ni la noticia es de la índole del periódich, ni encare que ho sigués podriam admétrela no venint firmada.—Joaquím de la Montanya: La séva carta 'ns ha fet riure tant, que potser la publicarem.—V.: Encare qu' es una imitació del famos sonet de Lope de Vega, va bé.—M. Riusech: Las poesías van bé, com de vosté. En la titulada Lo temps y la humanitat, en nostre concepte hi sobran los darrers quatre versos.—J. Blanch y Romaní: Aceptém ab gust la poesia que 'ns remet.

LOPEZ. Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

CAMPANA
EXTRAORDINARIA

DIVENDRES DIA 31

Text variat.
Espléndida ilustració.

Número pèls vius, dedicat als morts.

